

et Lovforslag, lader os saa behandle det med hinanden; lad de forskellige Meninger og Anskuelser gjøre sig gjældende, og lader os komme tilende dermed, saa troer jeg, at vi tjene hele Landet bedre derved, end ved at tale om, hvad der tjener den ene eller den anden Side.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne, og angive Dagsordenen for næste Møde, Mandag Kl. 1, saaledes:

- 1) Fortsættelse af 3die Behandling af: „Forslag til Lov om Fæstes Overgang til Selveiendom.“
- 2) 3die Behandling af: „Forslag til Lov om Bevilling af en Jernbanes Anlæg fra Faxe Kalkbrud til Udfibningsstedet ved Hylkeholt.“
- 3) 3die Behandling af: „Forslag til Lov om Contoirholdsgodtgjørelse for Amtsmændene.“
- 4) 3die Behandling af: „Forslag til Lov om Forandring i den ved Lov af 25de Februar 1851 § 4 for Amtsforvalter-Embederne i Kongeriget normerede Godtgjørelse for Contoirhold.“
- 5) Første Behandling af „Statsrevisorernes Beretning med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1852—53.“

Mødet hævet Kl. 5.

Otte og Halvtredstindstyvende Møde.

Mandagen den 18de Febr.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Forinden jeg gaaer over til Dagsordenen, skal jeg meddele, at jeg fra Conseilspresidenten har modtaget en Skrivelse

om, at det har behaget Hs. Majestæt Kongen med Hensyn til Conseilspresidentens Helbreds-tilstand at forunde ham Fritagelse for den ham som Indenrigsminister paahvilende Deeltagelse i Rigsdagens tilbagestaaende Forhandlinger og at tillade, at Justitsministeren i den øvrige Tid af nærværende Sæssion møder paa hans Vegne.

Det første Nummer paa Dagsordenen er Fortsættelse af 3die Behandling af Forslag til Lov om Fæstes Overgang til Selveiendom. Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Moltke: Jeg skal blot ganske kortelig tillade mig at erklære, at jeg, hvis det Ændringsforslag, der er stillet af tvende ærede Rigsdagsmænd, maatte vinde Bifald, da ikke skal have Noget imod at gaae ind paa Dagsordenen. Hvad de opstillede Grundlagspunkter angaaer, kan jeg ikke nægte, at jeg for mit personlige Vedkommende troer, at der derpaa maatte kunne bygges en Lov, hvormed begge Parter kunde være tjente; men jeg maa dog dertil udtrykkelig bemærke, at, om dette ogsaa er min personlige Mening, saa vilde jeg dog ikke ønske, at en saadan Lov skulde komme ud, hvis det skulde vise sig, at der blandt Gods-eierne i det Hele taget fandtes en stærk Modstand derimod. Jeg troer, at hvis en saadan Lov, uagtet en saadan Modstand, virkelig kom ud, saa vilde Maalet forfeiles; thi den vilde da ikke blive, hvad den skulde være, en Overeenskomst, men den vilde da ligefrem blive en Tvangsløve; hvorimod, naar Godseierne med Velvillie tage mod denne Lov, saa vilde de tvingende Bestemmelser, som unægtelig indeholdes i Grundlagene, derved tabe deres tvingende Betydning og det Uhyggelige, som altid ligger i saadanne Tvangsbestemmelser.

Jeg skal indstrænke mig til denne Erklæring, idet Sagen allerede er blevet saa vidtløftigt forhandlet og belyst fra forskellige Sider af andre ærede Rigsdagsmænd, at jeg ikke troer, at der vilde vindes Noget ved nu at gaae yderligere ind paa den.